

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/107/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116215239
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8116215239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: LONLER, s.r.o., so sídlom v Sabinove, na ul. Nezábudovej č. 31, IČO: 36 454 729, právne zastúpeného: JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom so sídlom v Prešove, na ul. Hlavnej č. 111, proti žalovanému: E. T., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v J., na ul. F. č. XX, o zaplatenie sumy 1.369 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 20.09.2018 č.k. 15Csp 28/2016-63 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Odmieťa odvolanie proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.369 eur spolu s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 31.05.2016 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že pôvodne na strane žalovanej vystupovala aj manželka žalovaného M. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela v priebehu konania dňa 31.07.2017. V dôsledku tejto skutočnosti bolo preto konanie voči M. T. zastavené uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 20.12.2017 č.k. 15Csp 28/2016-43. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.01.2018.

3. Na Okresnom súde Prešov medzi stranami sporu prebiehali viaceré súdne spory založené na totožnom skutkovom základe. Žalobca je vlastníkom nebytových priestorov užívaných žalovaným, ktoré žalovanému boli pridelené bývalým zamestnávateľom ZŤS J.. Ide o budovu slobodárne, ktorú žalobca nadobudol do vlastníctva kúpnuou zmluvou z 24.07.1998.

4. Žalovaný obýva nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu neoprávnene. Priestor užívaný žalovaným nie je bytom, resp. v zmysle rozhodnutia NS SR vydaného vo veci 5Cdo/113/2008 žalovaný nepreukázal, že sa stal nájomcom bytu a nemôže používať zákonnú ochranu nájmu bytu. Argument, že nehnuteľnosť nie je bytom, vyplýva z rozhodnutia NS SR vydaného vo veci 5Cdo/113/2008, ktorý zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove a vyslovil právny názor, podľa ktorého na posúdenie zaradenia obytných priestorov je rozhodujúce kolaudačné rozhodnutie, nie spôsob užívania nehnuteľností. Napriek tomu, že žalovaný nehnuteľnosť užíva ako byt, z kolaudačného rozhodnutia MNV odboru výstavby v J. z 23.04.1986 vyplýva, že bolo povolené užívanie predmetnej stavby ako 200-posteľovej slobodárne.

5. Žalobca uplatnený nárok preukázal predložením vyúčtovacej faktúry č. XXXXXXXXXX vystavenej na sumu 1.369 eur so splatnosťou do 30.05.2016. Žalovanému boli touto faktúrou vyúčtované náklady za nájom a za dodávku tepla, TÚV a vodného a stočného za rok 2015 pozostávajúce z nájomného vo výške 1.593,31 eur, z tepla vo výške 780,38 eur, z TÚV vo výške 84,06 eur a z vodného a stočného vo výške 66,25 eur od ktorých boli odpočítané zálohové platby realizované žalovaným v celkovej výške 1.155 eur.

6. Žalobca predložil do spisu vyúčtovanie Bytového družstva H. adresované žalobcovi ako vyúčtovanie mesačných zálohových platieb a úhrad spojených s užívaním bytu za mesiace január až december roku 2015, z ktorého vyplývajú náklady na úhrady spojené s užívaním bytu tak, ako boli žalovanému fakturované.

7. Výška nájomného uplatnená žalobcom v sume 1.593,31 eur bola považovaná za primeranú, čo žalobca preukázal predložením evidenčného listu pre výpočet úhrady za užívanie bytu na ul. H. G. v J., kde pri celkovej výmere bytu 53,42 m² bolo nájomné stanovené na 127,18 eur mesačne. Ďalej žalobca predložil prehľad nájomného v obci R. E., kde pri bytovej jednotke o výmere napr. 79,80 m² nájom predstavoval 128,79 eur, pri výmere 36,91 m² 73,51 eur a pri výmere 75,21 m² 149,79 eur.

8. Za užívanú nehnuteľnosť uhrádzal žalovaný žalobcovi sumu, ktorá nepokryje ani reálne vynaložené náklady na plnenia spojené s užívaním bytu. Sumu uhrádzanú žalobcovi si žalovaný určil sám napriek tomu, že by mal uhrádzať sumu zodpovedajúcu primeranému a obvyklému nájomnému v období roku 2015. Užívateľ cudzej veci bez právneho dôvodu je povinný vydať bezdôvodné obohatenie peňažnou formou, rozsah ktorého plnenia, ak nie je stanovené predpisom, je vyjadrený peňažnou čiastkou, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné užívanie veci. Prihliadne sa pritom na účel a spôsob užívania a na druh právneho dôvodu, ktorým sa spravidla právo užívania veci vzhľadom na jeho rozsah a spôsob zakladá. Najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, kedy sa výška náhrady určuje podľa obvyklej hladiny nájomného, ktorú by nájomca v danom mieste a čase platil, ak by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy. Obvyklé nájomné je nájomným trhovým.

9. Žalobcom uplatnený nárok je dôvodný čo do nákladov spojených s užívaním bytu, ako aj v časti týkajúcej sa vydania bezdôvodného obohatenia titulom nájomného za užívanie priestorov vo vlastníctve žalobcu ako bytovej jednotky v sume nižšej ako je obvyklé nájomné v čase a na mieste, kde sa priestory užívané žalovaným nachádzajú. Pri porovnaní sa vychádzalo z ceny nájomného obecných bytov nachádzajúcich sa v J. a v obci R. E. ako obce susediacej s mestom J.. Žalobca si uplatnil titulom nájomného nárok na zaplatenie sumy vo výške 132,77 eur mesačne, čo pri výmere 101 m² predstavuje 1,3 eura za 1 m². V meste J. pri výmere bytu 53,42 m² nájomné je vo výške 127,18 eur, čo predstavuje cenu nájomného v čiastke 2,38 eur za 1 m². V obci R. E. pri výmere 79,80 m² a výšky mesačného nájomného 128,79 eur, cena nájomného za 1 m² dosahuje sumu 1,61 eur. Žalobcom požadované nájomné tak nie je možné označiť za neprimerané k priestorom užívaným žalovaným ako bytovou jednotkou o výmere 101 m² vo výške 1.593,31 eur za rok 2015. S prihliadnutím na uvedené súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.369 eur so zákonným úrokom z omeškania, nakoľko neuhradením dlžnej sumy sa žalovaný dostal do omeškania. Úrok z omeškania vo výške 5 % má oporu v ustanovení § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 k dátumu nasledujúcemu po dni splatnosti faktúry, teda od 31.05.2016 do zaplatenia, nakoľko týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania a omeškanie trvá. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá, keďže žalobca si uplatnil úrok vo výške nad zákonný limit (5,15 %).

10. Vo veci nebolo vyhovené návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania preskúmaním kúpnopredajnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a bývalým zamestnávateľom žalovaného, keďže táto bola predmetom posúdenia NS SR v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cdo/113/2008, pričom z právnych záverov tohto rozhodnutia vychádzal súd aj v tomto konaní.

11. Výrok o trovách bol odôvodnený ustanoveniami § 251, § 255 ods. 1, ods. 2 a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zrušiť v plnom rozsahu ako nedôvodný. Sudkyňa v tomto rozsudku zneužila svoju právomoc a hrubo porušila ústavné právo občana Slovenskej republiky tým, že neakceptovala listinný dôkaz projektovú dokumentáciu z roku 1980, ktorú doložil do spisu ako aj ostatné listinné dôkazy a návrhy, ktoré

v odôvodnení uvedené nie sú. Ďalej poukázal na silnú zaujatosť konajúcej sudkyne, ktorá ho na pojednávaní zosmiešňovala a ponižovala a konateľa firmy zvýhodňovala a uznávala mu všetky jeho klamstvá a výmysly, ktoré na pojednávaní uvádzal buď bez dôkazov alebo so sfaľovanými dôkazmi. Konateľ firmy je len bielym koňom a nie majiteľom slobodárne. Žalobca už v roku 1998 vedel, že z bytu urobí nebytový priestor, preto mu byt neodpredal, ako to požadoval písomnou žiadosťou od roku 1998 až do roku 2001.

13. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené, pričom v prípade výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti bolo podané aj neoprávnenou osobou.

14. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

15. Pokiaľ ide o tú časť odvolania, v ktorej sa spochybňuje postup sudkyne JUDr. I. R. v prejednávanej veci, v tejto časti je potrebné odvolanie žalovaného z hľadiska jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) vyhodnotiť ako námietku zaujatosti. Podľa ust. § 53 ods. 1 CSP námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do 7 dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskor uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

16. V prejednávanej veci žalovaným uvádzaný dôvod zaujatosti konajúcej sudkyne mal spočívať v jej nevhodnom správaní v priebehu pojednávania. Posledné pojednávanie sa uskutočnilo dňa 20.09.2018, pričom žalovaný si námietku zaujatosti uplatnil až po uplynutí 7 dňovej lehoty počítanej najneskôr od posledného pojednávania uskutočneného vo veci v odvolaní zo dňa 21.11.2018, a preto na takto oneskorene podanú námietku zaujatosti nebolo možné prihliadať.

17. Žalovaný podaným odvolaním napadol aj výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Civilný sporový poriadok v ust. § 359 oprávňuje na podanie odvolania len stranu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V tejto časti teda rozhodnutie nebolo vydané v neprospech žalovaného, a preto muselo byť odvolanie žalovaného smerujúce proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti odmietnuté ako odvolanie podané neoprávnenou osobou podľa ust. § 386 ods. b) CSP.

18. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobcoví v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

20. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).